

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Temporibus Ordinationum, Et Qualitate Ordinandorum. Titulus XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

si vobis confiterit Archidiaconatum Richemundia vacasse per annum (tempore senectutis, quo vel ad Archiepiscopum, vel ad capitulum donatio pertinebat, non a vacatione, sed a notitia computato) cum pro eo, quod Eboracensem Archiepiscopus alium superiorum non habet, ex tunc fuerat ad nos donatio devoluta, utrique super eo sententiam imponatis.

[1] Tamen postmodum nostris est auctibus intimatum, quod mensuri fuerat concessus intra tempus in Lateranen. concilio definitum.

CAP. IV.

Si ita, ad quem spectat beneficii collatio, lapsis tempore Lateranensi concilio concessit, non valet collatio, nisi de misericordia toleretur.

Idem magistro P. de Castro novo, & R. monacho Fontis fragilis Appositione sedis legato.

Iteras a vestra discretione accepimus, quod cum in quibusdam ecclesiis legationi vestrae subjectis quaedam beneficia & dignitates tanto tempore vacavissent, quod tam praeterita, quam capitula secundum tenorem Lateranensis concilii essent iure instituendi privati: postquam adventus vester innouit, in beneficiis illis personas minus idoneas intrinsece praesenservant. [1 & infra.] Discimus mandamus, quatenus si beneficia & dignitates noveritis personis idoneis adignatas, & eas e de patientia permittatis ab ipsis pacifice possideri: alioquin personas a moventes prioribus ab ipsis, eas de personis idoneis auctoritate nostra suffulsi, non differatis quantumvis ordinare.

[1] Unde cum receptis consilio a iurisperitis, ut tales institutiones ab his quorum non intererat, & qui propria culpa iure infirmatas se perolverant fuisse, aut. ap. cassareti, in hoc nostrum prius decretum consensum habere. Nos igitur.

CAP. V.

Idem quem primo loco spectabat collatio beneficii, lapsis tempore Lateranensi concilio, conferre non poterit.

Idem Episcopo Samo. c.

Dilecto filio P. ti. sancti Marcellini f. Presbytero card. S. & R. procuratoribus dilectionum filiorum P. & G. apud sedem Apostolicam constitutis, auditore concessio.

[1 & infra.] Quia nobis constitit a Salamantino decano & eius sequacibus, post elapsum sex mensium spacium, intra quod Episcopus & capitulum (prout communiter spectabat ad eos) procedere ad electionem cantoris neglexerant, electionem supradicti P. minus canonicè celebratam, eandem decernimus irritam & inane: & appellationem a decano & suis fautoribus interpositam, factam Archiepiscopi (ad quem iam et eligendi auctoritas devoluta) inequivivè aliquatenus impediit. [2 & infra.] Mandamus, quatenus nisi dicto G. aliquod canonicum obvies, electionem de ipsa factam, sublato g. adpellationis obstaculo, confirmetis.

[1] Idem S. proposuit coram eo, quod cum in Salamantini ecclesia, in qua cantoris electio ad Episcopum & ad capitulum communiter pertinet, cantoria vacante Salamantini capitulum, quia super Episcopum monuisset, ut ad celebrandum cantoris electionem, cum eo conveniret, eodem Episcopo in senectute tempore facere id negligente, capitulum cuprem iure suo in ecclesia memorata capitulo sicut mori est. dal. si. P. ejusdem loci canonum in cantorem elegit, ne quid in eisdem electionis praesentium foret appellandi, quam supradicti S. auc. ap. petiti confirmari, ac electionem quam ven. f. n. Compollanus Archiepisc. post app. Injustitiam de G. clerico multo certantibus, et tunc temporis vinculo excommunicationis astricto, minus canonicè celebratam cassari fecit. Dicitur vero R. proposuit ex adverso quod emerit vi. mensium spacio, ita quod ad Episcopum & capitulum,

a. c. 2. ed. tit. in 4. compil. b. sub Alex. 3. c. 2. c. al. cassum. d. al. quanto citius. e. al. Zamoren. f. in multis antiquis Marcelli. g. submo.

cantoris electio pertinet, decanus & quidem alii canonici manent. Episcopi Archiep. & nonnulli alii canonici adierant, in eadem inconfuturam confusa loca, quae per se non erant, sed in ecclesia potius quibusdam loca adhibere & inordinatè namque eligere praesenservant: & cum iam illi Archiepiscopi qui eos propter hoc canonice vocaverat, ad se profectus fuissent, ipse intelligens auctoritatem illorum, iura Lateranensis concilii ad se de volens, supradictum G. in cantorem ad se futurum fecit de cantoria, & per illorum scriptura. Postmodum tamen Decanus & sui complicis subauctoritate de his in cantoria gerendo, quod Episcopus noluisse qui noster sequi non potuit, sed eligere noluerat, qui in ecclesia decesserat, & per illorum auctoritatem Decano, cum majore parte capituli infirmas, sine Episcopo, alium instituerat in cantorem ad Decanum, & ad Archiepiscopum. Abulen. vestras literas impetravit, eamque in cantoria supra d. G. eisdem vobis ne per praedictum literas procederet, tra cum, cum in eisdem de sua electione facta per Archiepiscopum nulla videretur, & non propter hoc, cum canonice electione ad loca remota, peremptorie cantoria vacante, eam quia iudices quosdam ex electis, d. p. confirmatam ad se contingebat ad sed. ap. appellari non, sed iudices electionem ad se lamantini ecclesiam accedentes supra d. p. in cantoria praesentibus se servanda, contra. Iustitiam indoluerunt. Cum quia hoc & alii coram eodem cardinali procuratore Episcopi canonice litigassent, & ipse nobis subleget res illa qua. proposita jam non ipsi.

[2] Quia vero contra personam ipsius G. quodam modo rant de quibus non potuit fieri plena iudic.

DE TEMPORIBUS ORDINATIONUM, ET QUALITATE A QUA NANTORUM.

TITVLVS XI.

CAP. I.

Diebus Dominicis, vel Sabbato Pentecostes, facti ordinatio, quam Papa conferri non debent.

Alexander III. [Batum.] Episcopo. b.

Sabbaticos & autem nulli nisi Romano Pontifici licet diebus dominicis ordinare. Quorum ordinandi Deo dicitur vigneris, & manores octidie diebus habeant licentiam celebrandi. Sabbaticos autem Pentecostes non liceat alii facere ordinare, nec, cum in sequenti septimana (recepta Spiritus gratia) celebrentur.

CAP. II.

Non valet consuetudo, quae extra sacra tempora conferatur.

Idem Episcopo Herfordensi. d.

Sanè super eo, quod moris esse dixisti in ecclesiis quibusdam Scotia, verum & Vallis in quibusdam ecclesiis aliarum extra regnum quorundam clericorum sacros ordines procurare, & quod consuetudo illa (supra d. al. in ecclesiis sacrae iustitiae inimica) est penitus improbanda, & antiqua consuetudo terra esse, nunc quatenus non deberet permitti in suscipiis ordinandi,

a. al. & ordines praesenservantem. b. al. Lincoln. d. de non. al. Arth. c. c. 1. ed. tit. in 4. compil. P. 1. in 1. leg. d. lex. 3. p. 26. ca. 23. d. al. Herfordensi. e. non. Episcopo. d. l. s. verum Vuallia provincia in Britannia. d. al. in 3. coll.

...nam apud nos sic ordinari deponerentur, & ordina-
tione priuarentur auctoritate ordinandi.

CAP. III.

Mitius ordines conferri possunt diebus festis. Sacri vero con-
gri debent in quatuor temporibus, vel Sabbato sancto, vel Sab-
bato de pascha.

Idem eisdem.

De eorum, quod quatuor, an liceat extra jeju-
tia quatuor temporum aliquos in officios, & le-
uitas, excothos, vel acolythos, aut etiam Subdiaconos
promouere: Taliter respond. quod licitum est Episco-
pis dominicis & aliis festiuis diebus, unum aut duos ad
quatuor ordines promouere. Sed ad Subdiaconatum,
aut quatuor temporibus, aut Sabbato sancto, vel
Sabbato ante dominicam de passione, nulli Episco-
pato, praeterquam Romano Pontifici, licet aliquos
ordinare.

CAP. IV.

Quomodo uelut minoris potest, ne promouatur ad ordines
si potestas non datur.

Idem e.

Contente rituum literarum & acceptimus, quod N.
Lancus ad eum deliquit, quod si peccatum eius esset
publicum, degradaretur. e ab ordine quem suscepit, &
sanctus non possit ad superiores ordines promoueri.
Vtrum quoniam peccatum ipsum fore occultum dixisti,
mandamus quatenus penitentiam ei condignam im-
ponas, & laudes, ut parte penitentiae peracta, ordine
liberetur utatur: quo contentus existens, ad superiores
ordines non afeclat. Veruntamen quia peccatum oc-
cultum f. est, si promoueri uoluerit, eum non debes ali-
qua ratione prohibere.

CAP. V.

Religiosi contra prohibitionem prelati sui ordinari non debent.

Lancus III. Archiepiscopus, g. Tarnensis.

Ad hunc & nostras peruenit, quod religiosi quidam ad
superiores desiderant ordines promoueri, sed prelati
eorum desideria contradicunt. Tux igitur quatuor ta-
lites respond. quod honestus & tutus est subiectis debi-
tata respectu obedientiam impendendo in inferiori mi-
nisterio deservire, quam cura prepororum scandalo,
graduum abegere dignitatem: nec est in hac parte sub-
iectum liberum conseruandum: quoniam esse pot-
est, quod prelati eorum commissa secreta noverint, ex
quibus cordis eis, quod salua conscientia nequeant sub-
limari: quia non in sublimitate graduum, sed in amplitu-
dine & charitatis, requiritur regnum Dei.

CAP. VI.

Metropolitani ab omnibus suffraganeis consecratur. Suffra-
ganeos uero & tribus, Metropolitanus habente.

Idem e.

Archiepiscopus i. obliens, & alter fuerit ordina-
tus, omnes Episcopi eiusdem provincie ad sedem
Metropolitani conveniant, ut ab omnibus ordines

...V. Illanc. Later. sub Alex. 3. part. 25. ca. 25. & ca. 3. eod.
...Vide Magist. sen. lib. 4. dist. 24. Adde
...V. Albanen. Episcop. in prima
...V. Lateran. sub Alex. 3. p. 10. & ca. 3.
...V. Lateran. sub Alex. 3. p. 10. & ca. 3.
...V. Lateran. sub Alex. 3. p. 10. & ca. 3.
...V. Lateran. sub Alex. 3. p. 10. & ca. 3.
...V. Lateran. sub Alex. 3. p. 10. & ca. 3.
...V. Lateran. sub Alex. 3. p. 10. & ca. 3.
...V. Lateran. sub Alex. 3. p. 10. & ca. 3.
...V. Lateran. sub Alex. 3. p. 10. & ca. 3.

tur. Reliqui vero comprovinciales Episcopi (si necesse
fuerit) ceteris consentientibus, a tribus iussu Archiepi-
scopi poterunt ordinari: sed melius est, si ipse cum om-
nibus eum, qui dignus est, elegerit, & cuncti pariter
pontificem conlecraverint.

CAP. VII.

Dicitur idem quod in precedenti.

Ex concilio Arelaten. a.

Nec Episcopi sine Metropolitanis permisso, nec Me-
tropolitani sine tribus (vel duobus) Episcopis com-
provincialibus praesentibus Episcopum ordinare, ita ut alii
Episcopi comprovinciales admoneantur epistolis, ut se-
cundo responso significent consentisse. Quod si inter par-
tes aliqua dubitatio fuerit, majori numero Metropolitanus
in electione consentiat.

CAP. VIII.

Ordinatio extra tempora suspenditur, donec dispenfatio eum er-
& ordinari possunt.

Vribanus III. Archiepiscopo Pisan.

Um quidam: & infra Episcopum, qui die, quo non
debut, ordines celebravit, canonica disciplina corri-
gere, & ordinatos suscepris ordinibus tamdiu reddere
debes expertes, donec apud nos restitutionis gratiam con-
sequantur.

CAP. IX.

Gracii Latini ordinari non debent: nec contra, si in ritu or-
dinandi sunt diversi.

Coelestinus III. Hadronas b. Archi-
episcopo.

Um secundum e regulas ecclesiasticas [i. & infra.]
Quia [verò] (sicut dicitur) in partibus Calabriae La-
tini à Gracii, & Graeci à Latinis secundum alterutrum in-
stitutionis observantiam ordinantur, nolimus de cetero
commixtiones & consuetudines rituum in ordinibus ob-
servari.

Et si fuerint in iustitia pontificum se. i. sunt ordines in cer-
tis temporibus conferendi, quidam Graeci Episcopi ritus sui & con-
suetudinis observantiam in Latinis clericis exercentes, eos ad sacros
ordines pastoris pertrahunt, qui non sunt praeterquam in ritibus
suis conferendi. Sane si quis praesentium lateris lo. relatione cogno-
verimus, eum ipsi à quodam domino cui ipsi seruerat, & ut in ca-
pella sua divina officia celebraret, eundem Graeco Episcopo foret
praesentatus, idem Episcopus Cathacem eum in sacerdotem promou-
erit, quem postmodum dicitur Episcopus ab executione officii taliter
suscepit ordinis crediti suspendendum: qua ritus, consuetudo
constitutum ecclesiastica inimica & detestabilis est & penitus im-
probanda, & nisi multitudine, & antiqua consuetudo esset in causis,
se ordinari non deberent permitti in suscepris ordinibus ministrare:
nam apud nos sic ordinari deponerentur, & ordinantes auctoritate
ordinandi de censura canonum priuarentur. Verum quia nos ple-
nam de Graecorum observantia nostram habere non possumus, nec
est nobis certum utrum consuetudo sic se habeat.

CAP. X.

Si monachus unius ordinis, in secundo ordine, ad quem transi-
vit, recipit sacerdotium, ad primum ordinem reuertens, in eo liberè
ministrabit.

Innocentius III. Abbati & conventui
Cisterci. d.

Ex parte e vestra, nostro fuit Apo. referatum, quod
quidam monachus vester, se ad nigros monachos
transfrens, & habitum eorum assumens, ad sacerdotii
ordinem in ipso habitu est promotus. Unde quia du-
bitatis, utrum in assumpto taliter ordine, ministrare

...a. Conc. Arelat. 2. c. 5. Burch. lib. 1. ca. 27. Ivo p. 1. c. 123. & c.
...de elect. in 2. compil. & concord. conc. Nicenum cap. 44.
...dist. 62. can. 17. & b. apud Grat. b. al. Hydrontin.
...ca. 1. eod. tit. in 2. compil. d. al. Rari loci. c. ca. 2. eod.
...tit. in 3. comp.

debeat: Mandamus, quatenus (nisi canonicum aliud ob-
viet) ipsum monachum, officium sacerdotis liberè exe-
qui permittatis.

CAP. XI.

Si Graeco Episcopo Latino subiectus ordinatur sine Latino li-
centia à Graeco, interdicitur sibi executio: Si vero de licentia, iure
toleratur.

Idem C. Presbytera à cardinali, apofol. sed legato.
Vod & translationem pontificis: [1 & infra.] Con-
sultationi tuae taliter respondemus, quod cum cleri-
cus Graecus, Episcopo Latino subiectus à Graeco pontifice
ordinatur: nisi de mandato vel licentia sui Episcopi fiat,
interdicenda est ei ordinis executio sic suscepti, tanquam
ab alieno pontifice sine mandato vel licentia sui Episco-
pi ordinato. Si vero de mandato vel licentia sui presu-
ptus à Graeco pontifice, secundum morem Graecorum fuerit
ordinatus, licet culpandus sit Episcopus Latinus, qui cle-
ricos suos à Graeco facit antequam ordinari, quamdiu ta-
men talis mos ab ecclesia toleratur, impediri non debet
ab executione ordinum taliter susceptorum.

[1 Super eo vero quod nos consulere voluisti, quid multi Grae-
corum clerici consentientes, in diaconibus Latinorum ab Episcopo Grae-
co non in quatuor temporibus, interdum omnes ordines simul, non-
nunquam partem recipiunt, qui postmodum prohibentur à Latino
Episcopo celebrare.]

CAP. XII.

Ordinatus à Papa, sine licentia Papae, ad superiores ordines non
promouetur.

Idem Mutinensi Episcopo. c.

Um d. in distribuendis: & infra. Meminimus à
nobis fuisse simpliciter & postulatum, & clementer
indulsum, ut quia praefatus A. ecclesiae Romanae Subdia-
conus erat, mandatumus ipsum per Bononiensem Epi-
scopum promovetur.

CAP. XIII.

Duo sacri ordines non possunt conferri eidem uno die, vel duobus
continuato ieiuniis.

Idem eidem & magistro. & H. Subdiacono
nostro.

Iteras vestras & recepimus super inordinata ordina-
tione Immoletensis electi, quem Bonon. Episcopus
precedenti Sabbatho in Diaconum, & sequenti die domini-
co (continuatō ieiunio) in Presbyterum ordinavit. In
quo, quantum uterque deliquerit, evidenter intelligit, qui
prudenter attendit. Si enim utrumque ordinem eodem
die conferre illi non licuit, pari non licuit ratione unum
ordinem uno die, & alium h. altero, (ieiunio continua-
to) à conferri: cum propter continuationem ieiunii fi-
sione canonica sive manè diei dominica trahatur ad Sab-
bathum, sive vespera Sabbathi ad diem dominicam refe-
ratur, profectio manè cum vespera, seu vespera cum manè
ad eundem diem pertinere dicuntur. A, nam si quantum
ad hunc necessitatis articulum pertinet, manè ad unum
diem, & vespera referatur ad alium, cur esset continuatio
ieiunii necessaria, cum & Sabbatho ante coenam, & do-
minica ante prandium intelligantur esse ieiunii.

Præfatum itaque Bonon. Episcopum (ut puniatur in
quo deliquit) à collatione ordinum, Diaconii scilicet &
Presbyterii, alterum vero ab executione officii facer-

a Idem C. titulo S. Laurentii Presbyteri, &c. ut est in 3. compil.
c. in c. 2. de usu & aucto. pall. b Caed. tit. in 3. compil.
c & Magistro V. de ut est in 3. compil. d C. s. eod. tit. in 3.
compil. e Inmister. f Huberta canon. Modicensi, al. H.
Theologo nostro, Modiceni canonico. g Ca. s. eod. tit. in 3. compil.
h Altiavine: & aliter in alio. i Vide Gloss. l. i. in verbo, si
paratum. De usuf. acc. & Infit. de leg. 5. si in eadem, in glo.
k Vide l. Titius, & in Bart. de lib. & post. & in l. hac verba. De
verb. sig.

dotalis tandem volumus manere suspenso, donec
aliter disponamus.

CAP. XIV.

Ordinatio partium traditur auctoritate in Diaconos, & Diaconos
à collatione ordinum: & ordinatus ab istis executionem offi-
cium tatem legitimam.

Honorius III. Episcopo & Archidiacono.

Legem.
Vl non est compos a sui Episcopo Conventus
nimis videtur à se scientiam repulsi, qui in
latorem praesentium adhuc b. xiii. anconum contra
erorum canonum infutura inordinate in Diaconos
ciur ordinasse, in ludibrium ordinis clericali. [1
Dignitati vestrae mandamus, quatenus si rem inven-
ita esse, praedictum Episcopum à collatione ordinum
pendentes, ipsum ut eidem M. quem ab executione
cii & Diaconi usque ad aetatem legitimam in
suspendimus ordinantis, providat in ecclesiastico
ficio competentem, per censuram ecclesiasticam
latis.

[1 Quod utiq. si nobis plene constaret, quatenus
promores ad ventum quàm ad debitum ultimum, quatenus
garemus in ipso, quod ex parte culpa nostra reddimus, &
tae eius ignorantia efficeret alia in similibus causis. Item
autem hoc relinquere in dubium.]

CAP. XV.

Episcopus conferens eidem una die plures ordines, nisi
de mandato Metropolitanis hoc fecerit, ab ordinando postea
penditur.

Idem Leon. d. & Cal. al.

Illektus & filius f. G. Humilium, canonici, ad
dudum apostolatum referavit, quod Humilium
ecclesia suo viduata pastore, canonici ipsum
elegerunt: qui cum esset circa sacros ordines
tus, Archiepiscopus & Cassellani metropolitanus
Episcopo Trecent. mandavit, ut cum uno & eodem
ad tres sacros ordines promoveret: quod ille, cum
proprio, sed h. ipsius Archiepiscopi mandatum
Cum ergo nobis confiteretur praedictum Episcopum
pluribus deliquisse, tum quia sine mandato
scopi (ut ipse confessus extitit) ad huiusmodi
nem inordinate processit: tum quia si de mandato
episcopi constaret, cum illi huiusmodi dispensatione
none minime sit permittenda, ipsi obtemperare
bet in hac parte: tum etiam quia reatum peccati
variavit, jurando prius, quod Archiepiscopus
rat, & postea quod illud non mandaverit in
fitendum: ipsum tandem ab ordinando
potestare, donec nostram meruerit gratiam
te.

CAP. XVI.

Ordinatus ad sacros ordines extra tempora statuta, rediens
post poenitentiam cum eo dispensat Episcopus.

Gregorius IX. Archiepiscopo Bene-

Consultationi tuae taliter respondemus, quod
ita tempora statuta sacros ordines recipere
racterem non est dubium recepisse: quos pro
nem huiusmodi (primò eis poenitentiam imponere
ti) sustinere poteris in susceptis ordinibus manentibus.

CAP. XVII.

Oculus criminisus, praeter homicidium, post poenitentiam

a Nota ex hoc textu, quod per opera criminisus recipere
tio venis ejusdem. b ver. xii. c al. Diaconus. d al. Diaconus
mens. & Salabrien. abb. al. Leon. & Salabrien. abb. al. Leon. &
Salab. Al. de Leon. & Salab. abb. abb. & al. Leon. &
compil. f omnes manus scriptae fore habent. g Leon. &
mit. g Calacen. h C. Barbas: sed ipse, ut videtur, in
confessus extitit mandata.

97
... ad superius ascendit: ante pen-
... non ministrat.

DE SCRUTINIO IN ORDINE FACIENDO.

TITVLVS XII. CAP. I.

Episcopus interrogatus in Scrutinio Episcopi ordinandi, potest
... dignum, si non uerit illum indignum.

DE ORDINATIS AB EPISCOPO, QUI RENUNCIAVIT EPISCOPATV. b

TITVLVS XIII. CAP. I.

Episcopus qui renuntiatus hoc tantum civitatis, conferre
... Si vero & dignitate, cum ordinato per

... ad maiores, vel ignoranter ad sacros dispensat Episcopus suu:
... cum inordinato vero, scilicet ad sacra non dispensat.

Alexander III. Tolitano Archiepiscopo.
R Equirit a nobis tua fraternitas, utrum cle-
rici, qui post renunciationem b factam a pre-
decesore tuo ordines receperunt, in ipsis debeant
remanere [1 & 7.] Respondemus igitur distinguendo,
utrum renunciarit loco tantum, an loco simul & digni-
tati. Nam in primo casu ordines (sicut antea) rogatus ab
Episcopo aliquo, poterit de ratione conferre. In secun-
do vero casu, distinguendum putamus, utrum sacros e
contulerit, an minores. Si enim a tali ordines ulque ad
Subdiaconum, aliquis acceperit, quia & huiusmodi or-
dines a non Episcopis quandoque conferuntur, & in illis
deservire poterit, & ad maiores (si idoneus fuerit) pro-
moveri. Sane si ab eodem sacros ordines scienter quis
receperit, quia indignum se fecit, executionem officii
non habebit, ubi autem non scienter d, poterit (nisi
crassa & supina fuerit ignorantia) discretus pontifex
dispensare.

[1. Aut ad maiores de iure canonum promoveri. Nos igitur
quia nobis non plenarie de veritate constat, non possimus super hoc
bre viter respondere.]

CAP. II. Breves. Gregorius IX.

Cum clericis, quibus excommunicato Episcopo igno-
ranter ordines receperunt, per suos poterit Episcopos
dispensari.

DE ATATE, ET QUALITATE, ET ORDINE PRÆFICIENDORVM. TITVLVS XIV.

CAP. I. Non summatur.

Ex concilio Pictaveni, c. decrevit.

U T Abbates, f. Decani & praposti, qui Presby-
teri non sunt, Presbyteri fiant, qui Archidiacono-
tus tenent, Diaconi: qui verò Archiepiscopat-
tus, Presbyteri fiant, aut amittant honorem. Quòd si ali-
qua iusta causa prohibente Presbyteri aut Diaconi esse
non poterint, pralationes amittant.

CAP. II. Ecclesia dispensatv minor concessa, non per laicos, sed per elec-
ricos regi debet, donec ille perueniat ad atatem.

Alexander III. Cantuariensi Archiepiscopo.

E X g. ratione: [1 & 7.] Accipimus autem quòd b
Conventen. Episcopos, pueris, qui sunt intra decem-
nium constituti, in archidiaconatu B. Archidiacon. Ci-
stren. s. ecclesias plures concessit, quæ non per cler-
icos, sed per laicos disponuntur. Vnde quoniam non de-
bet hoc aliquatenus tolerari: mandamus, quatenus
prædictum Episcopum super his corripas, & clericis ido-
neis administrationes, & custodiam præscriptarum ec-
clesiarum, donec prædicti pueri ad congruam veniant
ætatem (laicis amotis) committas. Eidem Episcopo pro-
hibens, ne de cetero ecclesias, nisi personis, quæ ætatem
& scientiam habeant, regendas concedat. Quòd si secus
egerit, ei debitam poenam infligens, institutionem &
concessionem ipsius, omninò k viribus carete decernas.

a Post conc. Lateran. sub Alex. III. part. 26. c. 11. & c. 12.
cod. tit. in comp. b al. respiciendum in suo. c In C. Bart.
sacros ordines. & c. d Vid. l. indebiti. C. de cond. indebiti. l. sed &
si quis. f. fin. ff. si quis caution. e Al. qualitate ordinandorum & or-
dine. & c. f Cap. 1. eod. tit. in 1. comp. g Ca. 3. eod. tit. in 1.
comp. & post conc. Lateran. sub Alex. III. p. 21. c. 7. h Ebo-
raccensi. i Cestrensi. k In quibusdam impressis legitur, o-
mnibus: sed in manuscr. omnino.

